

Ud over den nævnte erklæring stilles der som anført krav om, at parret skal have levet sammen i mindst 2 år. Kravet er begrundet i hensynet til at sikre, at der er tale om et vist fast samlivsforhold. Kravet kan normalt anses for opfyldt, hvis det dokumenteres, at parret har haft samme folkeregisteradresse i perioden.

Kravet om fælles bopæl i 2 år gælder dog ikke, hvis parret har fælles børn under 18 år, der har eller skal have samme efternavn som forældrene. Det er tilstrækkeligt, at parterne har ét fælles barn, der har eller skal have navnet. I dette tilfælde kan samlevende fra samlivets begyndelse på samme måde som ægtefæller få fælles efternavn. Bærer det fælles barn ikke det pågældende navn, skal der inden eller samtidig med indgivelse af ansøgning for forældrene (forælderen) indgives ansøgning om antagelse af det pågældende navn for det fælles barn.

Til § 6

I § 6 foreslås, at det som hidtil med visse begrænsninger skal være muligt at tage et efternavn, som ingen bærer som efternavn her i landet.

Afgørende for, om et navn aktuelt bæres her i landet, er det, som CPR udviser på tidspunktet for navneskiftet. Potentielle bærere af navnet medregnes således ikke. Efternavne på personer, der midlertidigt opholder sig i udlandet, nyder fortsat beskyttelse efter § 3 og kan derfor ikke tages som nyt efternavn. Hvis et kønsbøjet efternavn, jf. § 4, stk. 1, nr. 6, bæres her i landet af én person i f.eks. hunkønsformen, er dette til hinder for, at andre tager navnet i hankønsformen, da der er tale om samme efternavn. Ansøgere vil til en vis grad via Danmarks Statistiks hjemmeside på Internettet i de fleste tilfælde inden henvendelsen til de kompetente myndigheder selv kunne afklare, om et navn er i brug, idet det her er muligt at få oplyst antallet af bærere af et navn, hvis der er mere end 2 bærere af navnet i Danmark. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 4, stk. 1, nr. 7.

Efter forslaget til § 6, stk. 1, nr. 1, kan et navn ikke tages som nydannet efternavn, hvis det let kan forveksles med et beskyttet efternavn. Bestemmelsen svarer for så vidt angår forbeholdte navne til den gældende navnelovs § 6, nr. 3, jf. nr. 1. Der skal herved lægges vægt på, om navnet ved enten udtale eller stavemåde kan forveksles med et beskyttet navn. Det er ikke til hinder for at tage et navn efter § 6, at navnet indgår som et led i et dobbelt efternavn, jf. § 8. Det skyldes, at et dobbelt efternavn i forhold til lovens øvrige bestemmelser anses som ét efternavn, jf. § 8, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2 (firmanavne mv.) og nr. 3 (kunstnernavne) svarer som udgangspunkt til den gældende navnelovs § 7, stk. 2, nr. 2 og 3. Der henvises til det, der er anført vedrørende forslaget til stk. 2.

Bestemmelsen i nr. 4 vedrørende navnet på almindeligt kendte udenlandske og historiske personer eller navne, der let kan forveksles hermed, svarer med en sproglig præcisering til den gældende navnelovs § 6, nr. 2 og 4, dog således at beskyttelsen af almindeligt kendte udenlandske navne er udstrakt til også at omfatte navne, der let kan forveksles hermed. Navne som Tordenskjold, Hamlet, Chaplin og Kafka vil således ikke kunne tages som nye efternavne.

Efter bestemmelsen i nr. 5 kan man ikke tage et nyt efternavn, der er et egentligt fornavn. Denne bestemmelse svarer til § 6, nr. 6, i den gældende navnelov, se de almindelige bemærkninger pkt. 2.9.1.

Bestemmelsen i den gældende § 6, nr. 5, er i forslaget til § 6, nr. 6, ændret således, at der ikke længere er forbud mod at tage nye navne, som "ved udtale eller skrivemåde afgjort strider mod dansk sprogbrug". Derimod er det afgørende, om det ønskede navn er "uegnet til at blive anvendt som efternavn her i landet". Om overvejelserne herom henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.9.2.2 og 2.9.3.

Kravet om, at navnet ikke må være uegnet til at blive anvendt som efternavn her i landet, skyldes efternavnets funktion som betegnelse for den enkelte, dels over for offentlige myndigheder, dels i forhold til andre private. Den ændrede formulering vil i vidt omfang afskære de samme forhold som den hidtidige bestemmelse, uden at der dog stilles særlige krav om forholdet til dansk sprogbrug.

Afgørelsen af, om et påtænkt navn er uegnet til at blive anvendt som efternavn her i landet, beror på en helhedsvurdering af, om navnet kan skrives og udtales i Danmark, og af om det i den forbindelse kan antages, at ordet vil kunne fungere nogenlunde hensigtsmæssigt som en betegnelse for bestemte personer i forhold til offentlige myndigheder og andre private.

Det anførte indebærer bl.a., at navnet skal kunne skrives med latinske bogstaver. Andre skriftsystemer eller tegn som f.eks. tal, %, @ eller lignende kan således ikke indgå i navnet. Man kan således f.eks. ikke tage navnet »Hansen 2.0«, »H@nsen«, eller »50%Hansen-50%Jensen«. Navnet skal følge almindelig dansk retstavning. Det vil sige, at det i almindelighed skrives med stort begyndelsesbogstav og i øvrigt med små bogstaver. Det vil således f.eks. ikke være muligt at få »navnet« »LarSen«. Dog vil det være